

— stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiego Banku Centralnego („EBC”) doręczonej pismami z dnia 17 września 2010 r. i z dnia 21 października 2010 r. odmawiającej udzielenia dostępu do dokumentów, o które zwrócili się wnoszący odwołanie zgodnie z decyzją Europejskiego Banku Centralnego z dnia 4 marca 2004 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Europejskiego Banku Centralnego ⁽¹⁾. Trybunał powinien stwierdzić nieważność tej decyzji na tej podstawie, że:

- (i) EBC dopuścił się oczywistego błędu w ocenie lub nadużył swoich kompetencji, wydając tę decyzję; oraz
- (ii) jedynym zgodnym z prawem trybem postępowania było udzielenie przez EBC dostępu do tych dokumentów zgodnie z wnioskiem.

— uchylenie wyroku Sądu w zakresie, w jakim obciąża on wnoszących odwołanie kosztami poniesionymi przez EBC. Trybunał powinien uczynić to na tej podstawie, że Sąd naruszył prawo, wydając to rozstrzygnięcie.

— posiłkowo, odesłanie sprawy do Sądu, tak aby orzekł on zgodnie z orzeczeniem Trybunału w odniesieniu do zagadnień prawnych podniesionych w niniejszym odwołaniu.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnoszą, że Sąd naruszył prawo:

- dokonując błędnej wykładni art. 4 ust. 1 lit. a) decyzji Europejskiego Banku Centralnego z dnia 4 marca 2004 r. (EBC/2004/3), który przewiduje wyjątek od ogólnego prawa dostępu przyznanego przez art. 2 tejże decyzji;
- uznając, że EBC miał prawo stwierdzić, że ujawnienie dokumentów, o które zwrócili się wnoszący odwołanie, naruszyłoby politykę gospodarczą Unii Europejskiej i Grecji;
- dokonując błędnej wykładni art. 10 europejskiej konwencji praw człowieka;
- pomijając rozważenie twierdzeń wnoszących odwołanie w odniesieniu do art. 4 ust. 2 i 3 decyzji EBC;
- wnoszący odwołanie podnoszą także, że Sąd błędnie orzekł w odniesieniu do kosztów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 80, s. 42.

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 14 listopada 2012 r. w sprawie T-135/09, Nexans France SAS, Nexans SA przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 24 stycznia 2013 r. przez Nexans France SAS, Nexans SA

(Sprawa C-37/13 P)

(2013/C 101/22)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Nexans France SAS, Nexans SA (przedstawiciele: M. Powell, solicitor, J.P. Tran-Thiet, avocat, G. Forwood, barrister, adwokat A. Rogers)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnoszą do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku w części, w jakiej oddalił on część drugą pierwszego zarzutu skarżącej dotyczącego tego, że zakres geograficzny decyzji w sprawie kontroli był nadmiernie szeroki i niewystarczająco precyzyjny;
- na podstawie posiadanych przez Trybunał informacji stwierdzenie nieważności decyzji w sprawie kontroli, w części, w jakiej jej zakres geograficzny był nadmiernie szeroki, niewystarczająco uzasadniony i niewystarczająco precyzyjny lub, tytułem żądania ewentualnego, skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd zgodnie z oceną prawną zawartą w wyroku Trybunału;
- uchylenie zaskarżonego wyroku w części, w jakiej nakazuje on, by Nexans pokryła własne koszty oraz połowę kosztów poniesionych przez Komisję w postępowaniu przed Sądem oraz obciąża Komisję kosztami postępowania poniesionymi przez Nexans w postępowaniu przed Sądem w wysokości, jaką Trybunał uznał za stosowną,
- obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez Nexans.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnoszą, że Sąd błędnie oddalił ich skargę o stwierdzenie nieważności decyzji w sprawie kontroli, w części, w jakiej była niewystarczająco precyzyjna, jej zakres geograficzny był nadmiernie szeroki oraz stosowała się do podejrzewanych porozumień lub uzgodnionych praktyk, które mają „prawdopodobnie zasięg światowy”. Wnoszący odwołanie twierdzą również, że Sąd błędnie rozstrzygnął o kosztach.